

Supplerende svar (15/10 02)**Finansministeren (Thor Pedersen):**

Jeg har anmodet ministerierne om bidrag til besvarelsen for så vidt angår deres respektive områder. Ministeriernes besvarelser, herunder Finansministeriets, er vedlagt.

Jeg kan henholde mig til ministeriernes besvarelser. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 3237

Til skatteministeren (12/9 02) af:

Aage Frandsen (SF):

»Vil ministeren i anledning af Skatteministeriets pressemeddelelse af den 11. september 2002 om Dansk Supermarkedssagen, hvor det anføres, at ministeren ikke har været involveret i beslutningen om ikke at appellere landsretsdommen, hvor Dansk Supermarked fik et betydeligt skattefradrag ved køb af underskudsfradrag, bekræfte, at Skatteministeriets afgørelse sker på ministerens ansvar?«

Begrundelse

Spørgeren har i to spørgsmål til ministeren (S 3166 og S 3214) bedt om en redegørelse for, hvorfor Skatteministeriet ikke har appelleret en sag vedrørende et kæmpe skattefradrag for Dansk Supermarked til Højesteret. Dette til trods for, at Højesteret tilsyneladende den 20. august 2002 i en meget tilsvarende sag gav skattemyndighederne medhold i tilsidesættelse af udnyttelse af køb af et leasingsselskab som underskudsselskab.

Skatteministeriet har den 9. september 2002 udsendt en pressemeddelelse om, at skatteministeren ikke har været involveret i sagens afgørelse.

På den baggrund ønskes det fastslået, at det parlamentariske ansvar for beslutningen er ministerens.

Svar (20/9 02)**Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):**

Spørgeren henviser til ministeriets pressemeddelelse af 11. september 2002. Heri siges bl.a.:

»Spørgsmålet om anke afgøres alene ud fra en juridisk vurdering. Og det er således en fast og langvarig praksis, at den til enhver tid siddende minister ikke inddrages i spørgsmål om indbringelse eller anke af konkrete retssager.«

Anledningen til denne pressemeddelelse var, at det i en dagbladsartikel var anført, at beslutningen om ikke at anke den pågældende sag var truffet af mig personligt. På denne baggrund oplystes, at beslutningen i den konkrete sag var truffet i henhold til sædvanlig procedure, som indebærer, at afgørelsen ikke forelægges for mig forinden.

Der er således ikke tale om, at ansvaret med pressemeddelelsen forsøges flyttet fra ministeren, men blot om at korrigere en fejlagtig faktuel oplysning, som var viderebragt af det pågældende dagblad.

Alle afgørelser på ministeriets område træffes principielt på ministerens ansvar.

For så vidt angår indbringelse eller anke af sager for domstolene er der tilrettelagt den procedure, at beslutningerne træffes uden forelægning for ministeren. Denne procedure, som har været fulgt gennem adskillige år, er fastlagt således, netop fordi der er tale om en rent juridisk vurdering, hvori hverken politiske hensyn eller hensyn til modparten i retssagen bør spille ind. Efter min mening ville det således være kritisabelt, hvis der med rette kunne udtrykkes frygt for, at den tilrettede procedure ikke sikrer imod, at andre hensyn end rent juridiske er afgørende.

Jeg formoder, at det er lignende forhold, der har ført til, at samme procedure er valgt af tidligere skatteministre.

Den valgte procedure ændrer selvsagt ikke på det forhold, at alle afgørelser træffes under sædvanligt ministeransvar.

Proceduren udelukker heller ikke, at konkrete sager, som anført af professor Peter Christensen, forelægges for ministeren på grund af sagens karakter, eller fordi forholdene i øvrigt tilsiger, at ministeren skal inddrages.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål S 3214 finder Skatteministeriet ikke, at der i den konkrete sag er forhold, som indicerer, at der er truffet en fagligt forkert afgørelse, ligesom der heller ikke er særlige forhold, som tilsiger, at afgørelsen skulle have været truffet under inddragelse af ministeren.